

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 23 września 2022 r.

Pozycja 196

POSTANOWIENIE z dnia 23 czerwca 2022 r. Sygn. akt Ts 295/21

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Bartłomiej Sochański,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej M.M. o zbadanie zgodności:

- 1) art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz.U. z 2019 r. poz. 1239, ze zm.) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) § 3 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 18 sierpnia 2011 r. w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 753, ze zm.) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji;
- 3) art. 17 ust. 11 ustawy wymienionej w punkcie 1 niniejszego postanowienia w związku z § 5 rozporządzenia wymienionego w punkcie 2 z art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 w związku z art. 87 Konstytucji,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 2 grudnia 2021 r. (data nadania) M.M. (dalej: skarżąca) wystąpiła z żądaniem sporządzonym przez adwokata (do akt nie zostało dołączone pełnomocnictwo), a przytoczonym na tle następującej sprawy.

Skarżąca jest matką małoletniej I.M. Nie poddała ona córki szczepieniom ochronnym w terminach wynikających z komunikatu Głównego Inspektora Sanitarnego w sprawie Programu Szczepień Ochronnych. W związku z tym Wojewoda K., postanowieniem z 19 czerwca 2019 r. – z powodu uchylania się od poddania małoletniej obowiązkowym szczepieniom ochronnym – nałożył na skarżącą grzywnę. Skarżąca odwołała się od powyższego rozstrzygnięcia do Ministra Zdrowia, który postanowieniem z 17 lipca 2019 r. utrzymał je w mocy.

Skarga złożona przez skarżącą do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego została oddalona wyrokiem z 27 listopada 2019 r. (sygn. akt [...]). Następnie Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z 26 sierpnia 2021 r. (sygn. akt [...]) oddalił skargę kasacyjną.

Odpis powyższego wyroku – jak oświadczyła skarżąca – został doręczony jej pełnomocnikowi 3 września 2021 r.

Skargę konstytucyjną złożono w Trybunale Konstytucyjnym bez załączników.

Prezes Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 12 stycznia 2022 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącej 20 stycznia 2022 r.), na podstawie art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393), wezwał skarżącą do doręczenia odpisów lub kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem (wraz z czterema kopiami): pełnomocnictwa szczególnego do sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej oraz reprezentowania skarżącej przed Trybunałem Konstytucyjnym w odniesieniu do sprawy, w związku z którą złożona została skarga konstytucyjna; ostatecznego orzeczenia, w związku z którym została wniesiona skarga konstytucyjna, tj. wyroku NSA z 26 sierpnia 2021 r. (sygn. akt [...]), a także orzeczeń (wyroków, postanowień, decyzji, innych rozstrzygnięć) potwierdzających wyczerpanie drogi prawnej. Skarżąca została także zobowiązana do udokumentowania daty doręczenia orzeczenia wskazanego w skardze konstytucyjnej jako ostateczne oraz do doręczenia czterech odpisów skargi konstytucyjnej.

Skarżąca, w terminie określonym w zarządzeniu nie nadesłała do Trybunału Konstytucyjnego żadnego pisma procesowego usuwającego wskazane w nim braki.

Zakwestionowanym w skardze przepisom skarżąca zarzuciła naruszenie prawa do prywatności oraz prawa do decydowania o swoim życiu osobistym (art. 47 Konstytucji), a także naruszenie zasady dostatecznej określoności przepisów prawa (art. 2 Konstytucji). Zdaniem skarżącej zaskarżone przez nią przepisy naruszają również art. 87 Konstytucji, który statuuje zamknięty katalog źródeł prawa powszechnie obowiązującego.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK) skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym. Służy ono wyeliminowaniu – już w początkowej fazie postępowania – spraw, które nie mogą być przedmiotem merytorycznego rozstrzygania. Trybunał wydaje postanowienie o odmowie nadania skardze dalszego biegu, gdy nie spełnia ona określonych przez prawo wymagań lub gdy braki formalne nie zostały usunięte w ustawowym terminie.

Zarządzenie Prezesa Trybunału Konstytucyjnego z 12 stycznia 2022 r. zostało skutecznie doręczone pełnomocnikowi skarżącej 20 stycznia 2022 r. W treści zarządzenia zawarto pouczenie, że nieusunięcie braków w wyznaczonym terminie wywołuje ujemne skutki procesowe. Mimo upływu wskazanego w zarządzeniu terminu, braki formalne skargi nie zostały przez skarżącą usunięte.

Mając powyższe na względzie Trybunał Konstytucyjny, na podstawie art. 61 ust. 4 pkt 2 w związku z art. 57 ust. 1 u.o.t.p.TK postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącej przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.